

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ObdoV/6/2024
Identifikačné číslo spisu:	6021200408
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6021200408.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej, JUDr. Miroslavy Janečkovej, JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobkyne SPN, v.o.s., so sídlom 032 02 Krásno nad Kysucou 1513, IČO: 36 385 263, zastúpenej advokátkou JUDr. Michaelou Bojkovou, LL.M., so sídlom Palárikova 88, 022 01 Čadca, proti žalovanému JUDr. Jánovi Čipkovi, so sídlom Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, správcovi konkurznej podstaty úpadkyne STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. „v konkurze“, so sídlom Bánovská cesta, 010 01 Žilina, IČO: 31 562 922, o vylúčenie vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/4/2023 z 28. júna 2024, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný m á proti žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) prvým výrokom uznesenia č. k. 41Cbi/1/2021-255 z 15. februára 2023 rozhodol tak, že na podanie žalobkyne označené ako „Námietka zaujatosti v konaní Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cbi/1/2021“ zo dňa 6. decembra neprihliada, druhým výrokom zastavil konanie a tretím výrokom priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %. Opravným uznesením č. k. 41Cbi/1/2021-288 z 5. apríla 2023 opravil uznesenie z 15. februára 2023 v prvom výroku, v ktorom bol nesprávne uvedený dátum podania žalobkyne bez uvedenia roku (ktorý vyplýva z podania založeného v spise na č. l. 107) a ktorým je 6. december 2021.

2. O odvolaní žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „NS SR“) uznesením sp. zn. 4Obo/4/2023 z 28. júna 2024 tak, že výrokom I. odmietol odvolanie žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k.

41Cbi/1/2021-255 z 15. februára 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 41Cbi/1/2021-288 z 5. apríla 2023 vo výroku o neprihliadaní na podanie žalobkyne označené ako „Námietka zaujatosti v konaní Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cbi/1/2021“ zo 6. decembra 2021, výrokom II. uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 41Cbi/1/2021-255 z 15. februára 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 41Cbi/1/2021-288 z 5. apríla 2023 vo výroku o zastavení konania a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil a výrokom III. žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. K odvolaniu žalobkyne smerujúcemu proti prvému výroku uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo vyslovené neprihliadanie na podanie žalobkyne označené ako „Námietka zaujatosti v konaní Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 41Cbi/1/2021“ zo dňa 6. decembra 2021 odvolací súd uviedol, že uznesenie o neprihliadaní na námietku zaujatosti (resp. vyhovie, či nevyhovie námietke zaujatosti) nie je uvedené medzi uzneseniami taxatívne vymenovanými v ustanovení § 357 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), proti ktorým zákon pripúšťa odvolanie. Vzhľadom na to odvolanie v tejto časti nie je prípustné, preto ho odvolací odmietol podľa § 386 písm. c) CSP. Napriek uvedenému - vo vzťahu k obsahu námietky zaujatosti žalobkyne spočívajúcej v tvrdení, že vo veci nesprávne rozhodoval senát, a nie samosudca - odvolací súd poukázal na to, že k uvedenej námietke (ktorá bola obsahom predchádzajúceho odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 24. novembra 2021) sa vyjadril už v skoršom zrušujúcom uznesení sp. zn. 4Obo/1/2022 z 24. novembra 2022, v ktorom potvrdil správnosť senátneho rozhodovania súdu prvej inštancie a vysvetlil aj rozdiel medzi konaním vo veciach konkurzov a konaním v tzv. incidenčných sporoch, t. j. v sporoch vyvolaných konkurzom, medzi ktoré patrí aj spor žalobkyne o vylúčenie vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty. Odvolací súd preto konštatoval nedôvodnosť námietky ohľadne zloženia senátu, ktorý vo veci rozhodoval na súde prvej inštancie.

4. Odvolací súd sa ďalej zaoberal odvolacou námietkou žalobkyne spočívajúcou v jej tvrdení o nesprávnom zastavení konania súdom prvej inštancie z dôvodu existujúcej prekážky litispendencie. Podľa názoru žalobkyne súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil totožnosť predmetov konaní vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 41Cbi/1/2021 a sp. zn. 34Cbi/22/2005. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, odvolací súd nezistil opodstatnenosť podaného odvolania. Pokiaľ súd prvej inštancie druhým výrokom uznesenia konanie zastavil, ide o vecne správne rozhodnutie. S poukazom na § 387 ods. 2 CSP odkázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobkyne uviedol nasledovné:

5. Prekážku začatého konania (litispendenciu) CSP zaraďuje medzi tzv. negatívne procesné podmienky a upravuje ju v ustanovení § 159 CSP. Táto prekážka je daná vtedy, ak na ktoromkoľvek súde Slovenskej republiky je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov (sporové strany), rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, z ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde o tú istú vec. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit odôvodnený. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav, vymedzený žalobným petitom, vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený. Podmienky totožnosti účastníkov konania a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne (viď uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/280/2010 z 20. októbra 2011). Pre posúdenie, či tu je prekážka začatej veci, je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia v neskôr začatom konaní (R 97/2003).

6. Odvolací súd zistil, že na Krajskom súde v Banskej Bystrici sa pod sp. zn. 41Cbi/1/2021 vedie konanie o žalobe žalobkyne proti žalovanému správcovi konkurznej podstaty úpadkyne STAVEBNO-SERVISNÝ PODNIK a.s. „v konkurze“, IČO: 31 562 922 (ďalej aj „úpadkyňa“). Touto žalobou sa žalobkyňa ako vlastníčka domáha vylúčenia nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k. ú. D. E. D. a zapísaných na liste vlastníctva (ďalej aj „LV“) č. XXXX (ďalej aj „predmetné nehnuteľnosti“) z konkurznej podstaty úpadkyne na základe tvrdenia, že dňa 23. novembra 1998 ich správca konkurznej podstaty JUDr. Milan Chovanec zapísal do súpisu konkurznej podstaty úpadkyne ako majetok tvoriaci všeobecnú podstatu, pričom dôvodom ich zaradenia bola odporovateľnosť právneho úkonu vkladu

nehnuteľností z 9. júla 1997 (vyhlásenie o prevzatí záväzku k novému vkladu a vyhlásenie o vklade nehnuteľností do spoločnosti z 9. júla 1997, ktorým úpadkyňa vyhlásila, že preberá záväzok na nový nepeňažný vklad vo výške 13 773 000 Sk v spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca a vyhlásila, že ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti NOVEL, s.r.o., Čadca vkladá označené nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. D. E. D. a vedené na LV č. XXXX). Žalobkyňa zároveň tvrdí, že právo žalovaného správcu a všetkých konkurzných veriteľov odporovať právnomu úkonu vkladu z 9. júla 1997 sa premlčalo dňa 8. októbra 2002 a po tom, čo žalobkyňa a aj úpadkyňa vzniesli námietku premlčania, nemôžu byť tieto nehnuteľnosti vrátené do konkurznej podstaty a majú byť zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadkyne vylúčené. Žalobkyňa tiež namieta, že JUDr. Milan Chovanec nebol právoplatne ustanovený za správcu konkurznej podstaty úpadkyne, a preto nebol oprávnený vyhotoviť súpis majetku konkurznej podstaty tejto úpadkyne. Žaloba bola podaná na súde dňa 27. septembra 2021.

7. Na Krajskom súde v Banskej Bystrici sa pod sp. zn. 34Cbi/22/2005 vedie aj konanie o žalobe tých istých sporových strán, vystupujúcich v rovnakom procesnom postavení ako v konaní sp. zn. 41Cbi/1/2021. Tá istá žalobkyňa sa vo vzťahu k tomu istému žalovanému domáha vylúčenia z konkurznej podstaty úpadkyne (okrem vyššie označených predmetných nehnuteľností) aj vylúčenia dvoch žeriavov a ďalšej nehnuteľnosti parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 551 m², a to na základe tvrdenia, že správca konkurznej podstaty Ing. Štefan Paľo dodatočným zápisom zo 4. januára 2005 zapísal do súpisu majetku konkurznej podstaty žeriav portálový a žeriav vežový ako hnutel'ný majetok a tiež nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v k. ú. D. E. D. a zapísaný na LV č. XXXX ako majetok tvoriaci oddelenú podstatu pre oddeleného veriteľa Slovenská konsolidačná a. s. (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s.), pričom dôvodom zápisu nehnuteľnosti je záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach v prospech tohto oddeleného veriteľa. Žalobkyňa tvrdí, že záložné právo k majetku, zriadené záložnou zmluvou z 15. marca 1996 v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s., zaniklo pred dňom vyhlásenia konkurzu, pretože zanikli aj pohľadávky, ktoré boli zabezpečené týmto záložným právom. Vo vzťahu k žeriavom tvrdí, že tieto sú súčasťou nehnuteľností (nie samostatnými vecami) a sú určené na to, aby sa s nehnuteľnosťami užívali. Zároveň tvrdí, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudla počas konkurzu od spoločnosti NOVEL, s.r.o., ktorá dňa 22. apríla 1999 vložila nehnuteľnosti ako nepeňažný vklad do spoločnosti žalobkyne. Naopak, žalovaný tvrdí, že nehnuteľnosti boli do súpisu majetku konkurznej podstaty zapísané oprávnene, keďže právne úkony, na základe ktorých došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam z úpadkyne na žalobkyňu, sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi pre rozpor s dobrými mravmi a pre rozpor s poctivým obchodným stykom. Žaloba bola podaná na súde dňa 18. februára 2005.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k zhodnému názoru ako súd prvej inštancie, že konanie vedené na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 34Cbi/22/2005 bráni konaniu vedenému na rovnakom súde pod sp. zn. 41Cbi/1/2021, pretože ide o tú istú právnu vec s rovnakými sporovými stranami a s rovnakým predmetom konania. V obidvoch konaniach je totiž predmetom konania vylučovacia žaloba, ktorou sa totožná žalobkyňa domáha proti totožnému žalovanému vylúčenia totožných nehnuteľností (s tým rozdielom, že v skôr začatom konaní sa domáha navyše vylúčenia pozemku - parcely č. XXXX/XX a dvoch žeriavov) z totožného súpisu majetku konkurznej podstaty, vyhotoveného správcou konkurznej podstaty úpadkyne (ďalej aj „správca“), doplneného o dodatočné zápisy neskôr ustanovenými správcami v tom istom konaní o vyhlásenie konkurzu na majetok úpadkyne, vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51-24K/312/1998.

9. Odvolací súd poukázal na to, že právnym prostriedkom ochrany tretích osôb proti neoprávnenému zapísaniu majetku do súpisu konkurznej podstaty je práve vylučovacia (excízna, excindačná) žaloba, ktorou možno dosiahnuť vylúčenie majetku zo súpisu podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu (dňa 8. októbra 1998). Vylučovacia žaloba, ktorá smeruje proti správcovi na vylúčenie veci z konkurznej podstaty, do ktorej ju nesprávne zapísal, je svojou povahou (obdobne ako excízna žaloba v exekúcii) procesnou, verejnoprávnou žalobou, a nie žalobou súkromnoprávnou. Výrokom súdu o excindačnej žalobe sa priamo nerieši vlastnícke právo k veci, avšak touto otázkou sa súd zaoberá spravidla v odôvodnení rozhodnutia ako otázkou

predbežnou. Úspešnosť vylučovacej žaloby v incidenčnom konaní predpokladá, že žalobkyňa preukáže, že jej svedčí lepšie (hmotné) právo k veciam zapísaným v konkurznej podstate než úpadkyni, pričom o práve založenom predpismi hmotného práva sa súd vyjadruje len ako o predbežnej otázke. Súpis majetku podstaty je listina oprávňujúca správcu speňažiť spísaný majetok, pričom správca ho musí vyhotoviť do 30 dní od vyhlásenia konkurzu s tým, že v prípadoch hodných osobitného zreteľa súd na návrh správcu môže túto lehotu predĺžiť, a to aj opakovanne. Vyhotovený súpis je správca povinný bezodkladne zverejniť v Obchodnom vestníku (ďalej aj „OV“) a následne je povinný súpis aktualizovať (tento môže byť doplňovaný o ďalší majetok alebo majetok v ňom uvedený môže byť zo súpisu vylučovaný), pričom každú zmenu súpisu je správca povinný zverejniť v OV.

10. Zo spisu vyplýva, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51-24K/312/1998 z 8. októbra 1998 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadkyne a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. Milan Chovanec, ktorý dňa 23. novembra 1998 vyhotovil súpis s dôvodom zaradenia predmetných nehnuteľností do majetku konkurznej podstaty úpadkyne pre odporovateľnosť právneho úkonu vkladu nehnuteľností do spoločnosti NOVEL, s.r.o. z 9. júla 1997. Dňa 4. januára 2005 vyhotovil dodatočný zápis správca Ing. Štefan Paľo, ktorý dopísal poznámku o existencii záložného práva podľa Zmluvy o zriadení záložného práva z 27. marca 1996, č. V832/96 - 151/96 - 36/01, a to v prospech pohľadávky Slovenskej konsolidačnej, a.s., Bratislava (vo vzťahu ku ktorej Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 28Cbi/62/00-58 z 22. novembra 2020 potvrdil, že je oprávnená a zistená). Ing. Paľo súpis doplnil o hnuťelný majetok (2 žeriavy) a pozemok parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 551 m². Napokon správca JUDr. Ján Čipka v doplnenom súpise z 13. septembra 2022 doplnil ďalší dôvod zápisu, ktorý vzhľadom na absolútnej neplatnosti právnych úkonov týkajúcich sa prevodu nehnuteľností pre rozpor s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Odvolací súd poukázal na to, že v danom prípade ide o jeden súpis majetku konkurznej podstaty, vyhotovený v jednom konkurznom konaní, vedenom voči jednej a tej istej úpadkyni, a to pôvodným správcom JUDr. Milanom Chovancom. Hoci žalobkyňa dôvodí, že v jednom konaní (sp. zn. 41Cbi/1/2021) sa domáha vylúčenia majetku zo súpisu konkurznej podstaty na základe tvrdenia, že majetok bol do súpisu zapísaný neúčinne ustanoveným správcom JUDr. Chovancom s dôvodom zaradenia nehnuteľností pre odporovateľnosť právneho úkonu vkladu nehnuteľností z 9. júla 1997 (vrátane premĺčania práva odporovať) a v druhom konaní (sp. zn. 34Cbi/22/2005) sa domáha vylúčenia z dôvodu zániku záložného práva, ktorého existenciu dopísal do súpisu dodatočným zápisom ďalší správca Ing. Paľo (naviac do súpisu doplnil aj ďalšiu nehnuteľnosť a 2 žeriavy) a argumentuje tak dvomi rozdielnymi súpsmi dvoch rozdielnych správcov tvrdiac, že žaloby v obidvoch konaniach sa týkajú rozdielneho vylučovaného majetku, v skutočnosti ide o jeden súpis s dvomi poznámkami správcu o spornosti zápisu majetku do podstaty. Podľa názoru odvolacieho súdu preto nemožno tvrdiť, že by v obidvoch konaniach išlo o rozdielny vylučovaný majetok. V konaní vedenom pod sp. zn. 34Cbi/22/2005 sa žaloba týka okrem nehnuteľností označených aj v konaní sp. zn. 41Cbi/1/202 aj dvoch žeriavov a naviac nehnuteľnosti - parcely č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 550 m², pričom práve toto konanie naďalej prebieha a zastavené je konanie (sp. zn. 41Cbi/1/2021) s užším okruhom vylučovaných vecí. K tvrdeniu žalobkyne o rozdielnych správcoch odvolací súd poznamenal, že nie je výnimkou, ak v priebehu jedného konkurzného konania konajú viacerí správcovia. Je tomu tak napr. z dôvodu zblavenia správcu konkurznej podstaty jeho funkcie pre porušenie povinnosti správcu konať s odbornou starostlivosťou alebo pre dlhodobý pretrvávajúci nepriaznivý zdravotný stav správcu a podobne. V takom prípade súd po zbavení funkcie správcu ustanoví nového správcu, ktorý je povinný pokračovať v úkonoch predchádzajúceho správcu, sledujúc cieľ konkurzu, ktorým je v čo najvyššej miere uspokojenie veriteľov dlžníka.

11. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobkyne o nezákonne vyhotovenom súpise správcom JUDr. Milanom Chovancom ako neprávoplatne ustanoveným správcom, ktorý súpis nebol oprávnený vyhotoviť (z dôvodu, že súpis vyhotovil dňa 23. novembra 1998, pričom uznesenie o vyhlásení konkurzu a ustanovení správcu konkurznej podstaty nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť až dňa 2. augusta 1999). Odvolací súd uviedol, že JUDr. Milan Chovanec bol do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51-24K/312/98 z 8. októbra 1998, pričom z dôvodu odvolania podaného úpadkyňou nadobudlo predmetné uznesenie právoplatnosť

až 2. augusta 1999 (v spojení s uznesením NS SR sp. zn. 3Obo/93/1999 z 29. júna 1999, ktorým bolo rozhodnuté o zastavení odvolacieho konania). JUDr. Chovanec nekonal ako správca konkurznej podstaty svojvoľne, ale konal na základe ustanovenia do tejto funkcie rozhodnutím konkurzného súdu, pričom správca je v zásade povinný svoju funkciu vykonávať až do právoplatnosti rozhodnutia o jeho odvolaní, resp. zbavení funkcie. JUDr. Chovanec bol funkcie správcu zbavený opatrením konkurzného súdu z 8. decembra 1998, právoplatným a vykonateľným 29. decembra 1998, ktorým bol zároveň ustanovený ďalší správca JUDr. Anton Kupšo. Pokiaľ aj JUDr. Chovanec vyhotovil súpis majetku konkurznej podstaty dňa 23. novembra 1998 (teda ešte pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia, ktorým bol do funkcie ustanovený), dôvodné prihládanie naň je - podľa názoru odvolacieho súdu - ošetrované tou skutočnosťou, že neskorší správca JUDr. Ján Čipka, ktorý vyhotovil doplnený súpis z 13. septembra 2022 uviedol, že spísanie majetku do konkurznej podstaty JUDr. Chovancom považuje za dôvodné a stotožnil sa aj s dôvodom zapísania tohto majetku do súpisu a spočívajúcim v neplatnom vykonaní vkladu nehnuteľného majetku do spoločnosti NOVEL, s.r.o., v dôsledku čoho mal za to, že dotknutý majetok je naďalej vlastníctvom úpadkyne. Vzhľadom na uvedené zostali zachované úkony, ktoré vykonal správca JUDr. Milan Chovanec a hľadá sa na ne ako na úkony vykonané osobou oprávnenou k ich uskutočneniu. Výsledkom žaloby v konaní vedenom pod sp. zn. 41Cbi/1/2021 by nebolo rozhodnutie o odporovateľnosti právneho úkonu (ktorý dôvod spornosti zapísal do poznámky správca JUDr. Chovanec), ale rozhodnutie súdu o vylúčení predmetných nehnuteľností zo súpisu majetku konkurznej podstaty alebo rozhodnutie o zamietnutí vylučovacej žaloby z dôvodu jej nedôvodnosti. V obidvoch súdnych konaniach o vylúčenie vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadkyne je možné konštatovať tak totožnosť účastníkov (strán sporu) - žalobkyne a správcu konkurznej podstaty, ako aj totožnosť predmetu konania - vylúčenie totožných vecí zo súpisu pre existenciu práva žalobkyne, ktoré vylučuje zapísanie vecí v súpise konkurznej podstaty úpadkyne (aj keď v nezastavenom súdnom konaní je širší okruh vylučovaných vecí, avšak vo zvyšku sú veci, ktorých vylúčenia zo súpisu sa žalobkyňa domáha v tomto zastavovanom súdnom konaní, totožné).

12. Záverom odvolací súd dodal, že pokiaľ žalobkyňa argumentovala tvrdením, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v jeho (v poradí prvom) zrušujúcom rozhodnutí sp. zn. 4Obo/1/2022 z 24. novembra 2022, tak v kasačnom rozhodnutí odvolací súd nevyslovoval záväzný právny názor, ale súdu prvej inštancie uložil vyhodnotiť a posúdiť, či rozdiely v skutkových okolnostiach majú alebo nemajú vplyv na rozhodnutie súdu o zastavení neskôr začatého konania a v konečnom dôsledku sa vysporiadať s predmetom obidvoch dotknutých konaní vo vzťahu k posúdeniu existencie prekážky skôr začatého konania. Toto súd prvej inštancie v rámci opätovného konania a rozhodovania aj vykonal.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a zásady úspechu v konaní.

14. Proti výrokom II. a III. rozhodnutia odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Podala ho podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP s návrhom, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s uložením povinnosti rozhodnúť o náhrade trov pôvodného konania a konania dovolacieho, alebo aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s uložením povinnosti rozhodnúť o náhrade trov pôvodného konania a konania dovolacieho.

15. Dovolateľka uviedla, že v spore bola pre zastavenie konania rozhodujúca právna otázka prekážky skôr začatého konania (prekážka litispendencie), pričom odvolací súd v napadnutom rozhodnutí zaujal právny názor, že pre konanie sp. zn. 41Cbi/1/2021 predstavuje takúto prekážku konanie sp. zn. 34Cbi/22/2005, čo považuje za nesprávny právny názor odporujúci skoršiemu zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu sp. zn. 4Obo/1/2022 z 24. novembra 2022, ale aj ustálenej súdnej praxi (uznesenia NS SR sp. zn. 5Cdo/280/2010 a sp. zn. 7Cdo/268/2019).

16. V rámci dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľka uviedla, že odvolací súd k napadnutému rozhodnutiu dospel na základe procesného postupu, ktorý nebol procesne „čistý“, pretože odvolací súd sa napadnutým rozhodnutím neodôvodnene odklonil od vlastného skoršieho zrušujúceho rozhodnutia, v ktorom vyslovil záväzný právny názor (odseky 51 a 52), z ktorého vyplýva, že obidve žaloby (v konaniach sp. zn. 41Cbi/1/2021 a sp. zn. 34Cbi/22/2005) vychádzajú z iných skutkových okolností. V neskoršom dovolaní napadnutom rozhodnutí odvolací súd konštatoval úplný opak, a to, že veci sp. zn. 41Cbi/1/2021 a sp. zn. 34Cbi/22/2005 sú v predmete konania totožné, resp. rozdielne len v tom smere, že v konaní sp. zn. 34Cbi/22/2005 je navyše prejednávaný 1 pozemok a 2 žeriavy. Tento názorový odklon, resp. protiklad odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nijako nevysvetlil. Skoršie zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu a aj dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu boli prijaté rovnakým pomerom hlasov, pričom 2 hlasy patrili rovnakým sudkyňiam (JUDr. G. Mederová a JUDr. L. Praženková). Kladie si preto otázku, či za zmenou v posúdení nie je zmena v osobe sudkyne z pôvodnej sudkyne JUDr. Aleny Priecelovej na novú sudkyňu Mgr. Soňu Pekarčíkovú, ktorá v senáte 2O rozhodovala aj samotnú vec sp. zn. 34Cbi/22/2005 ako členka odvolacieho senátu, v ktorom spolurozhodla o veci uznesením sp. zn. 2Obo/3/2023 z 25. júna 2024, ktorým bol zrušený (v poradí tretí) rozsudok a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. Tým, že odvolací súd sa neodôvodnene odklonil od vlastného skoršieho zrušujúceho rozhodnutia a doslova ho poprel, porušil judikatórnu zásadu procesne „čistého“ postupu a práva na súdnu ochranu ako práva výsledkového, ktorému musí zodpovedať proces ako celok. Zároveň napadnuté rozhodnutie je prekvapivé a arbitrárne vzhľadom na proces, ktorý jeho vydaniu predchádzal. Tieto vady predstavujú zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, a preto napadnuté rozhodnutie trpí vadou nesprávneho procesného postupu, ktorým odvolací súd znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP. Keďže výsledkom napadnutého rozhodnutia je právoplatné zastavenie konania vo veci sp. zn. 41Cbi/1/2021 bez jeho meritórneho prejednania a rozhodnutia, v spore došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces v miere úplného odmietnutia spravodlivosti.

17. V rámci dovolacieho dôvodu uplatneného podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolateľka uviedla, že súhlasí s odsekmi 55, 56, 57 a 61 napadnutého rozhodnutia. Odseky 58, 62, 63 a 65 obsahujú nesprávne právne závery, ktoré logicky odporujú vlastným skutkovým zisteniam odvolacieho súdu, uvedeným v odsekoch 56, 57 a 61. Ide najmä o právny záver vzťahujúci sa k nesprávnemu aplikovaniu zákonného a judikátorného predpokladu/podmienky zastavenia konania sp. zn. 41Cbi/1/2021 pre prekážku litispendencie s poukazom na rovnaký (totožný) predmet konania. Podľa jej názoru odvolací súd pod totožný predmet konania v skutočnosti podradí rozdielny predmet konania. V rámci predmetu konania - vecí uvedených v petite obidvoch žalôb - odvolací súd „operuje“ pojmom „širší okruh vecí“ vylučovaných v konaní sp. zn. 35Cbi/22/2005, kde sa žaloba a žalobný petit týka predmetných nehnuteľností v D. E. D., zapísaných na LV č. XXXX, vrátane jednej nehnuteľnosti navyiac (pozemku CKN p. č. XXXX/XX) a dvoch hnutel'ných vecí - žeriavov a „užší okruh vecí vo zvyšku“ vylučovaných v konaní sp. zn. 41Cbi/1/2021, kde sa žaloba a žalobný petit týka len nehnuteľností v D. E. D., zapísaných na LV č. XXXX. Aby odvolací súd vyvážil zjavný argumentačný nedostatok totožnosti predmetov čo do vecí uvedených v petite obidvoch žalôb, uviedol, že zastavenie konania sp. zn. 41Cbi/1/2021 je správne, pretože v ňom sa jedná len o „užší okruh vecí vo zvyšku“, zatiaľ čo v pokračujúcom konaní sp. zn. 34Cbi/22/2005 sa jedná o „širší okruh vecí“. Takto vnímaná totožnosť predmetu konania nie je totožnosťou predmetu konania na účely zastavenia konania pre prekážku litispendencie, pretože v prípade takejto prekážky musí ísť o skutočne totožný (rovnaký, zhodný) predmet konania, pričom „užší, resp. „širší predmet konania“, či predmet konania „vo zvyšku“ sa nepripúšťa. Odvolací súd sa tak dopustil prvej zásadnej aplikačnej chyby pri posúdení totožnosti predmetu konania na účely zastavenia konania sp. zn. 41Cbi/1/2021.

18. Dovolateľka poukázala na to, že odvolací súd nevzal do úvahy rozdielne skutkové dôvody zaradenia vecí do súpisu a v prípade uspokojenia aj rozdielne okruhy konkurzných veriteľov a rozdielne výšky ich uspokojených pohľadávok. Odvolací súd sa tak dopustil druhej základnej aplikačnej chyby pri posúdení totožnosti predmetu konania na účely zastavenia konania sp. zn. 41Cbi/1/2001. Len pre úplnosť uviedla, že odvolací súd na účely zastavenia konania nemal žiaden priestor pre právne špekulatívny záver, že

súpis JUDr. Chovanca, Ing. Paľa a JUDr. Čipku je v podstate stále ten istý jeden súpis s dvomi poznámkami o spornosti zápisu do podstaty, resp. rôznymi dôvodmi zaradenia vecí (hnuteľných a nehnuteľných) do súpisu, aj keď boli dopísané dodatočne. Odvolací súd zamieňa zákonný pojem - poznámky o spornosti zápisu podľa § 19 ods. 2 ZKV s dôvodom zaradenia vecí do konkurznej podstaty, ktorý možno podraďiť pod zákonnú hypotézu „ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa podľa § 19 ods. 2 ZKV“. V poznámke o spornosti zápisu sa majú podľa § 19 ods. 2 ZKV zapísať nároky uplatnené inými osobami alebo poznámky o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie vecí do súpisu, t. j. dôvody, ktoré svedčia proti zápisu vecí do podstaty, a nie dôvody ich zaradenia, t. j. dôvody, ktoré svedčia v prospech ich zápisu do podstaty. Takisto nie je celkom jednoznačný a ani právne presný a správny záver odvolacieho súdu uvedený v odseku 62, že súpis JUDr. Chovanca, Ing. Paľa a JUDr. Čipku je len jeden súpis, dodatočne dopĺňaný o ďalšie dôvody zaradenia vecí v zmysle povinnej pravidelnej aktualizácie súpisu. V odseku 61 odôvodnenia odvolací súd správne uviedol, že podstatou aktualizácie súpisu je dopĺňovanie súpisu o ďalší majetok alebo vylučovanie už zapísaného majetku. O takéto postupy však pri súpise JUDr. Chovanca, Ing. Paľa a JUDr. Čipku nešlo, pretože v ich prípade nešlo o dopĺňanie alebo vylučovanie majetku. Dovolateľka tiež namietala, že odvolací súd tiež opomenul posúdiť námietku premlčania, ktorú uplatnila v konaní sp. zn. 41Cbi/1/2021.

19. K dovolaniu žalobkyne sa žalovaný písomne nevyjadril.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v dovolacom konaní v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr zisťoval, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné ním napadnúť.

21. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

K dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 420 písm. f) CSP

22. Podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu sú: zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa rozumie nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktorý tak zároveň znamená porušenie Ústavou Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) zaručených procesných práv, spojených so súdnou ochranou práva.

24. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky, poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý

proces. Teda, intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu musí dosahovať mieru, resp. intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnotením dôkazov a ani právo na to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04, IV. ÚS 22/04).

25. Vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP dovolateľka videla v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý výrokom II. napadnutého rozhodnutia potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania sp. zn. 41Cbi/1/2021 pre prekážku skôr začatého konania sp. zn. 34Cbi/22/2005 (prekážka litispendencie), čím malo dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, a to až v miere úplného odmietnutia spravodlivosti, keďže výsledkom napadnutého rozhodnutia je právoplatné zastavenie konania sp. zn. 41Cbi/1/2021 bez meritórneho prejednávania a rozhodnutia veci. Za ďalšiu vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP dovolateľka považovala to, že odvolací súd sa neodôvodnene odklonil od vlastného skoršieho zrušujúceho rozhodnutia sp. zn. 4Obo/1/2022 z 24. novembra 2022, čím mal porušiť judikátornú zásadu procesne „čistého“ postupu a práva na súdnu ochranu ako práva výsledkového a napadnuté rozhodnutie považovala za prekvapivé a arbitrárne (svojvoľné).

26. Procesné podmienky v Civilnom sporovom konaní predstavujú procesné predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako aj na strane strán sporu), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby súd mohol vo veci konať a meritórne rozhodnúť. Upravené sú vo viacerých ustanoveniach Civilného sporového poriadku a obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej, pričom súd je obligatórne povinný ich skúmať počas celého konania (§ 161 ods. 1 CSP). Teória procesného práva medzi podmienky konania zaraďuje jednak procesné podmienky na strane účastníkov (strán) sporu, ktorými sú procesná subjektivita strán, spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a jednak procesné podmienky na strane súdu ako právomoc, príslušnosť, neexistencia prekážky začatého konania (tzv. litispendencia), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (tzv. rei iudicatae), návrh na začatie konania alebo uznesenie súdu o začatí konania.

27. Prekážka skôr začatého konania (tzv. litispendencia) je upravená v ustanovení § 159 CSP, podľa ktorého začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr. Inými slovami, o prekážku litispendencie ide vtedy, ak o tej istej veci súčasne prebiehajú konania na tom istom súde, resp. viacerých súdoch. Totožnosť veci je daná totožnosťou subjektov (strán sporu) a totožnosťou predmetu konania, vyplývajúceho z rovnakého skutku. Totožnosť subjektov (strán sporu) v obidvoch konaniach nebola spochybnená, je nesporná. Predmet konania je vymedzený petitom (výrokom) žaloby a základ je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit žaloby odôvodnený. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku (v danom prípade ide o vylúčenie vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadkyne) z rovnakého skutkového základu alebo skutkového deja. Prekážka skôr začatého konania je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to zastavením konania.

28. Po preskúmaní veci sa dovolací súd nestotožnil s názorom dovolateľky o neexistencii prekážky litispendencie v posudzovanom prípade a nesprávnom procesnom postupe súdov nižšej inštancie, ktorý vyústil do právoplatného zastavenia konania sp. zn. 41Cbi/1/2021. Podľa názoru odvolacieho súdu prebiehal procesný postup odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia (najmä odseky 56 až 66) pomerne podrobne vysvetlil, v čom spočíva prekážka litispendencie v zmysle § 159 CSP, keď poukázal na to, že v skoršom konaní sp. zn. 34Cbi/22/2005 sa žalobkyňa domáha vylúčenia tých istých nehnuteľností voči tomu istému správcovi konkurznej podstaty úpadkyne ako v predmetnom neskoršom spore sp. zn. 41Cbi/1/2021, pričom nie je sporné, že v spore sp. zn. 34Cbi/22/2005 sa žalobkyňa (okrem predmetných sporných nehnuteľností) domáha navyše aj vylúčenia dvoch hnuteľných vecí - žeriavov a ďalšej nehnuteľnosti - parcely parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 551 m². Dovolací súd súhlasí s názorom súdov nižšej inštancie, že v obidvoch sporoch ide o totožnosť strán sporu (čo nie je ani sporné) a totožnosť jeho predmetu, keďže v neskoršom začatom spore sp. zn. 41Cbi/1/2021 sa žalobkyňa ako vylučovateľka domáha vylúčenia tých istých nehnuteľností zo súpisu

majetku konkurznej podstaty tej istej úpadkyne ako v skoršie začatom spore sp. zn. 34Cbi/22/2005. Vylúčenia vecí sa žalobkyňa domáha osobitným druhom procesnej, určovacej žaloby (nejedná sa o žalobu na plnenie), ktorou je vylučovacia (excízná, excindačná) žaloba, upravená v ustanovení § 19 ods. 2 ZKV ako *lex specialis* vo vzťahu k ustanoveniu § 137 CSP ako *lex generalis*, upravujúcemu druhy procesných žalôb v Civilnom sporovom poriadku. Žalobkyňa ako vylučovateľka tvrdí, že predmetné sporné nehnuteľnosti sú v súpise majetku konkurznej podstaty úpadkyne zapísané neoprávnene, nakoľko jej k nim svedčí vlastnícke právo, ktoré nadobudla právnym úkonom vkladu (vyhlásenie o prevzatí záväzku k novému vkladu a vyhlásenie o vklade nehnuteľností do spoločnosti z 9. júla 1997) a zároveň tvrdí, že záložné právo viaznuce na nehnuteľnostiach v prospech oddeleného veriteľa (zriadené Záložnou zmluvou z 15. marca 1996 v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s.) zaniklo pred dňom vyhlásenia konkurzu, nakoľko zanikli aj pohľadávky, ktoré boli zabezpečené týmto záložným právom. Vo všeobecnosti platí, že v incidenčnom spore o vylúčenie vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu spočíva dôkazné bremeno na žalobcovi ako vylučovateľovi (tretej osobe), ktorý musí preukázať, že jemu svedčí tzv. lepšie, resp. silnejšie (hmotné) právo k veciam zapísaným v súpise majetku konkurznej podstaty úpadcu a že veci boli preto správcom zapísané v súpise neoprávnene. Právnym dôvodom vylúčenia vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty je najčastejšie vlastnícke právo vylučovateľa, ale môže ním byť aj iné právo, ako napr. spoluvlastnícke právo, právo držby veci a podobne. Odvolací súd správne konštatoval, že výrokom súdneho rozhodnutia o vylučovacej žalobe sa priamo nerieši vlastnícke právo (resp. iné právo) k veci (touto otázkou sa súd zaoberá v odôvodnení svojho rozhodnutia len ako predbežnou otázkou), pričom ale práve toto hmotné právo k veci zapísanej v súpise majetku konkurznej podstaty predstavuje tzv. lepšie, resp. silnejšie právo vylučovateľa k veci zapísanej v súpise majetku a je relevantným (kľúčovým) dôvodom pre vylúčenie vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu. Výsledkom incidenčného sporu o vylučovacej žalobe je vždy len výrok súdu buď o vylúčení vecí zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu (súd vylučovacej žalobe vyhovie) alebo výrok súdu o zamietnutí vylučovacej žaloby (súd vylučovacej žalobe nevyhovie). Výsledkom incidenčného sporu o vylučovacej žalobe nemôže byť výrok o odporovateľnosti právneho úkonu - v danom prípade vkladu nehnuteľností z 9. júla 1997 (na základe tvrdenia a poznámky správcu v súpise), keďže právne relevantným vo vzťahu k rozhodnutiu o vylučovacej žalobe sú len dôvody vylučovateľky, uvedené vo vylučovacej žalobe. Z obsahu spisového materiálu ani nevyplýva, že by správca konkurznej podstaty úpadkyne podal na súde v zákonom stanovenej lehote odporovaciu žalobu, ktorá predstavuje iný (osobitný) druh žaloby, než je vylučovacia žaloba.

29. Dovolací súd sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu aj v tom, že súpis majetku konkurznej podstaty úpadcu je listina, ktorú bol povinný správca vyhotoviť v lehote do 30 dní od vyhlásenia konkurzu a bezodkladne zverejniť v Obchodnom vestníku. Následne bol správca povinný v súpise vykonať každú zmenu týkajúcu sa majetku úpadkyne (súpis môže byť doplnený o ďalší majetok alebo naopak znížený o majetok z neho vylúčený, ale môžu byť v ňom doplňované aj iné údaje týkajúce sa majetku úpadkyne), pričom aj každú zmenu súpisu majetku bol správca povinný zverejniť v OV. Aj podľa názoru dovolacieho súdu sa v prípade úpadkyne jedná o jeden súpis majetku konkurznej podstaty, bez ohľadu na to, že v konkurznom konaní úpadkyne bolo ustanovených niekoľko správcov konkurznej podstaty (JUDr. Milan Chovanec, Ing. Štefan Paľo, JUDr. Ján Čipka), ktorí dopĺňali súpis o ďalší nehnuteľný, resp. hnutel'ný majetok úpadkyne, ako aj o ďalšie údaje (poznámky), týkajúce sa tohto majetku. Tvrdenie dovolateľky o existencii viacerých súpisov majetku konkurznej podstaty úpadkyne, vo väzbe na to, ktorý správca majetok do neho majetok zapísal, z akých dôvodov a s uvedením akých poznámok, je nesprávne. Dovolací súd tiež upriamuje pozornosť na to, že súpis majetku konkurznej podstaty úpadkyne treba považovať za platný titul, pretože doteraz nebol žiadnym právne relevantným spôsobom spochybnený, resp. napadnutý. Dovolateľka v dovolaní v podstate uviedla tie isté námietky, ktorými sa zaoberali už súdy oboch nižších inštancií a v odôvodneniach svojich rozhodnutí sa s nimi aj dostatočným a zrozumiteľným spôsobom vysporiadali. Podľa názoru dovolacieho súdu, rozhodnutie odvolacieho súdu (a jeho odôvodnenie) nie je ani prekvapivé, ani arbitrárne (svojvoľné) a ani nedostatočne zdôvodnené. Odvolací súd k rozhodujúcim (kľúčovým) odvolacím námietkam žalobkyne uviedol podrobne svoju argumentáciu v súlade so skutkovým a právnym stavom zisteným súdom prvej inštancie a vyplývajúcim z obsahu spisu. Dovolací súd preto považuje za správny postup odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení konania pre existenciu

prekážky litispencie (§ 159 CSP), ktorú pre predmetný spor sp. zn. 41Cbi/1/2021 predstavuje skôr začatý spor sp. zn. 34Cbi/22/2005. V oboch sporoch je daná totožnosť sporových strán, ako aj totožnosť predmetu konania, ktorým je vylučovacia žaloba podľa § 19 ZKV. Touto žalobou sa žalobkyňa ako vylučovateľka domáha proti tomu istému správcovi konkurznej podstaty ako žalovanému vylúčenia totožných nehnuteľností v spore sp. zn. 41Cbi/1/2021 (neskoršie začatom na základe žaloby z 27. septembra 2021), ako v skoršie začatom spore sp. zn. 34Cbi/21/2005 (na základe vylučovacej žaloby z 18. februára 2005) z totožného súpisu majetku konkurznej podstaty úpadkyne, pričom lepším hmotným právom vylučujúcim sporné nehnuteľnosti zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadkyne je vylučovateľkou tvrdené vlastnícke právo k predmetným sporným nehnuteľnostiam. Aj podľa názoru dovolacieho súdu tak bola splnená procesná podmienka pre zastavenie predmetného konania vedeného pod sp. zn. 41Cbi/1/2021 pre prekážku litispencie vo väzbe na skôr začaté konanie sp. zn. 34Cbi/22/2005. Procesný postup odvolacieho súdu, výsledkom ktorého je právoplatné zastavenie konania pre prekážku litispencie, preto nemožno považovať za nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý by predstavoval závažné procesné pochybenie odvolacieho súdu, resp. vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP a ktorým by došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces.

30. Rozhodnutie odvolacieho súdu nepovažuje dovolací súd ani za prekvapivé a arbitrárne. Podľa tvrdenia dovolateľky odvolací súd sa mal neodôvodnene odkloniť od vlastného skoršieho zrušujúceho rozhodnutia, čím mal porušiť zásadu procesne „čistého“ postupu a práva na súdnu ochranu ako práva výsledkového. Dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd sa k tejto námietke žalobkyne vyjadril v odseku 66 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (neopomenul ju), v ktorom uviedol, že v predchádzajúcom zrušovanom rozhodnutí nevyslovil záväzný právny názor, ale súdu prvej inštancie len uložil vyhodnotiť a posúdiť, či rozdiely v skutkových okolnostiach (v tom čase známe odvolaciemu súdu, keďže samotný odvolací súd dôvodil, že na základe obsahu spisu nemôže plnohodnotne overiť všetky relevantné informácie) majú alebo nemajú vplyv na rozhodnutie súdu o zastavení neskôr začatého konania a v konečnom dôsledku sa vysporiadať s predmetom oboch dotknutých konaní vo vzťahu k posúdeniu existencie prekážky skôr začatého konania, čo súd prvej inštancie v rámci opätovného konania a rozhodovania aj vykonal. Len pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo jednohlasne prijaté v senáte, pričom námietky dovolateľky vo vzťahu k tretej členke senátu Mgr. Soni Pekarčíkovej (ktorá ako členka odvolacieho senátu rozhodovala v inej odvolacej veci sp. zn. 2Obo/3/2023 o odvolaní voči rozhodnutiu vo veci sp. zn. 34Cbi/22/2005), sú bez právnej relevancie vo vzťahu k predmetnému napadnutému odvolaciemu rozhodnutiu sp. zn. 4Obo/4/2023.

K dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

31. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

32. Dovolateľka prípustnosť dovolania vyvodzovala aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v právnej otázke prekážky skôr začatého konania (prekážky litispencie) s odôvodnením, ktoré uviedla v odsekoch 19 až 39 dovolania. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že v posudzovanom prípade nie je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, čo *expressis verbis* vyplýva z odseku 2 citovaného ustanovenia, podľa ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. Keďže v danom prípade odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, teda o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) CSP, dovolanie proti takémuto rozhodnutiu nie je prípustné. Napriek konštatovaniu neprípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP sa dovolací súd čiastočne zaoberal aj argumentáciou dovolateľky a jej námietkami vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu prekážky litispencie vo väzbe na predmet konaní sp. zn. 34Cbi/22/2005 a sp. zn. 41Cbi/1/2021, keďže vo

vzťahu k uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 420 písm. f) CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP sa argumentácia dovolateľky z obsahového hľadiska čiastočne prelína a opakuje.

33. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uzaviera, že v posudzovanom prípade nie je daná prípustnosť dovolania žalobkyne podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP a ani podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolací súd preto dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

34. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo proti žalobkyni právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP), pričom o výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.